

2011. december 14., szerda

Az EU terrorizmusellenes politikája: legfőbb eredmények és jövőbeni kihívások

P7_TA(2011)0577

Az Európai Parlament 2011. december 14-i állásfoglalása az EU terrorizmus elleni politikájáról: legfőbb eredmények és jövőbeni kihívások (2010/2311(INI))

(2013/C 168 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Alapjogi Chartára, az Európai Unióról szóló szerződés 2., 3. és 6. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) ide vonatkozó cikkeire,
- tekintettel a 2003-as európai biztonsági stratégiára ⁽¹⁾ és annak 2008-as végrehajtási jelentésére ⁽²⁾,
- tekintettel a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2002. június 13-i 2002/475/IB tanácsi kerethatározatra ⁽³⁾ – amelyet a 2008/919/IB kerethatározat ⁽⁴⁾ módosított –, és különösen annak a sértettek védelméről és támogatásáról szóló 10. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2005. évi terrorizmusellenes stratégiájára ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Uniónak a radikalizálódás és a terroristaborzás elleni küzdelemre irányuló stratégiájára ⁽⁶⁾,
- tekintettel „A stockholmi program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” című dokumentumra ⁽⁷⁾, valamint „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása a polgárok szolgálatában. A stockholmi program végrehajtásáról szóló cselekvési terv” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, 2010. április 20-i bizottsági közleményre (COM(2010)0171),
- tekintettel az Europol által készített, „A terrorizmus az EU-ban és 2011-es előrejelzési jelentés” című dokumentumra (TE-SAT 2011),
- tekintettel „Az EU terrorizmusellenes politikája: legfőbb eredmények és jövőbeni kihívások” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, 2010. július 20-i bizottsági közleményre (COM(2010)0386),
- tekintettel az európai adatvédelmi biztos 2010. november 24-i véleményére „Az EU terrorizmusellenes politikája: legfőbb eredmények és jövőbeni kihívások” című közleményről ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére „Az EU terrorizmusellenes politikája: legfőbb eredmények és jövőbeni kihívások” című közleményről ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ A „Biztonságos Európa egy jobb világban – az európai biztonsági stratégia” című, az Európai Tanács 2003. december 12-i brüsszeli ülésén elfogadott dokumentum, amelynek megszövegezése Javier Solana európai uniós főképviselő felügyelete alatt zajlott.

⁽²⁾ Jelentés az európai biztonsági stratégia végrehajtásáról – A biztonság megteremtése a változó világban) S 407/08

⁽³⁾ HL L 164., 2002.6.22., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 330., 2008.12.9., 21. o.

⁽⁵⁾ 14469/4/2005 sz. tanácsi dokumentum.

⁽⁶⁾ 14781/1/2005 sz. tanácsi dokumentum. A stratégiát 2008 novemberében felülvizsgálták. A 15175/2008. sz. tanácsi dokumentum.

⁽⁷⁾ HL C 115., 04.05.10, 1. o.

⁽⁸⁾ HL C 56., 2011.2.22., 2. o.

⁽⁹⁾ SOC/388 - CESE 800/2011.

2011. december 14., szerda

- tekintettel „Az EU belső biztonsági stratégiájának megvalósítása: öt lépés a biztonságosabb Európa felé” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2010)0673),
  - tekintettel az Európa Tanács az erőszakos bűncselekmények áldozatainak kártalanításáról szóló, 1983. évi egyezményére (Európai szerződések sorozat, 116. szám), az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló, 2005. évi egyezményére (Európai szerződések sorozat, 196. szám), az Európa Tanács a terrorcselekmények áldozatainak védelméről szóló, 2005. évi iránymutatására és az Európa Tanács a bűncselekmények áldozatainak történő segítségnyújtásról szóló, 2006. évi 8. sz. ajánlására, valamint a bűncselekmények sértettjeinek támogatására, védelmére, és jogaira vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2011)0275),
  - tekintettel a hetedik kutatási keretprogram féldős felülvizsgálatára és a „Kihívásból lehetőség: az európai uniós kutatás- és innováció-finanszírozás közös stratégiai kerete felé” című zöld könyvre,
  - tekintettel a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos különböző állásfoglalásaira,
  - tekintettel a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és a terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló, 2001. december 27-i 2001/931/KKBP tanácsi közös álláspontra ⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság és a Jogi bizottság véleményére (A7-0286/2011),
- A. mivel a 2001. szeptember 11-i kegyetlen támadásokat követően a 21. század első évtizede a „Terrorizmus elleni háború” jegyében telt, különös tekintettel az Egyesült Államok megközelítésére; mivel, bár az említett és ahhoz hasonló erejű támadások nem Európa területén történtek, tervezésüket és előkészítésüket részben Európában hajtották végre, és azokat sok európai a saját értékei és életvitele elleni támadásnak tekintette;
- B. mivel az Európai Unió a XXI. században fokozottan a terrorizmus célpontja és áldozata lett, és állandóan jelen lévő fenyegetéssel néz szembe;
- C. mivel az egyesült államokbeli 2011. szeptemberi támadások óta az EU területén végrehajtott súlyos támadások – köztük a 2004-es madridi terrortámadás és a 2005-ös londoni merénylet – jelentős hatással volt az uniós polgárok kollektív biztonságérzetére;
- D. mivel az Europol a terrorizmus helyzetéről és alakulásáról szóló 2011. évi jelentése (TE-SAT 2011) szerint az EU területén a terrortámadások kockázata továbbra is magas, és a terrorizmus és a szervezett bűnözés közötti összefonódás a jelek szerint mélyül; a jelentés megállapítja továbbá, hogy a szeparatista terrorszervezetek által vállalt vagy nekik tulajdonított terrortámadások a 2006-os szinthez képest csökkenő tendenciát mutatnak, bár az Európában elkövetett összes terrortámadás többségét még mindig ezek teszik ki;
- E. mivel a stockholmi program két – a belső biztonságot érintő – fenyegetést nevez meg, a nemzetközi terrorizmust és a szervezett bűnözést, és mivel számos esetben e fenyegetések ugyanazt a tevékenységi területet érintik, például a fegyver- és kábítószer-kereskedelmet;

⁽¹⁾ HL L 344., 2001.12.28, 70. o.

⁽²⁾ HL L 344., 2001.12.28, 93. o.

2011. december 14., szerda

- F. mivel a terrorizmus nem új keletű jelenség; mivel az elmúlt évtizedekben a terrorizmus új formákban jelent meg – pl. kiberterrorizmus –, a terroristahálózatok struktúrájukat, eszközeiket és finanszírozásukat tekintve összetettebbé váltak, és ezzel a terrorfenyegetés is összetettebb lett; mivel a terrorizmus elleni küzdelem mindig is a tagállamok hatáskörébe tartozott és a szokásos bűnüldöző tevékenység részét képezte; mivel november 11-e, valamint a madridi és a londoni merényletek alapvető változást hoztak a terrorizmus jelenségének felfogásában, valamint a terrorizmus elleni küzdelemben használt módszerekben és eszközökben; mivel az említett merényletek óta a terrorizmus nem csupán a tagállamok nemzetbiztonságát, hanem az Európai Unió egészének biztonságát érintő probléma, így a megoldása más jogi keretet kíván;
- G. mivel a terrorizmus egyértelmű, nemzetközileg elfogadott meghatározásának hiányában az EU a 2002/475/IB kerethatározatban meghatározást adott a terrorista bűncselekmények fogalmára;
- H. mivel a nemzetközi együttműködés elengedhetetlen a terroristák pénzügyi, logisztikai és műveleti bázisaiktól való megfosztásához;
- I. mivel a terroresemények és a fenyegetettség mértéke az uniós tagállamok körében ugyan eltérő, szükség van közös uniós megközelítésre, mert a terrorista műveletek gyakran összeurópai szintűek, és a terroristák cselekményeik elkövetése során hasznot húznak az európai jogszabályok, a terrorellenes kapacitások sokféleségéből, és a határellenőrzés eltörléséből;
- J. mivel az uniós polgárok és mások is azt kívánják, hogy biztonságukat és védelmüket garantálják az Unión belül és másutt is, és az Uniónak fontos szerepet kell ebben játszania;
- K. mivel a terrorcselekmények súlyosan veszélyeztetik az emberi jogokat, fenyegetik a demokráciát, a jogszerűen létrejött kormányok destabilizálására irányulnak, aláássák a plurális civil társadalmakat, és rombolják az emberek félelemtől mentes életről alkotott elképzelését;
- L. mivel a terrorizmus elleni szakpolitikáknak a terrorizmus fő szándékát – azaz szabad, nyitott és demokratikus társadalmi berendezkedésünk szétzúzását – kell megakadályozniuk, valamint meg kell előzniük a merényletek végrehajtását; mivel a terrorizmus elleni küzdelem elsődleges célja a demokratikus társadalmak hálójának védelme és megerősítése, a polgári szabadságjogok és a demokratikus ellenőrzés biztosítása, az európai polgárok biztonságának garantálása, a terrorcselekményekért felelős szereplők azonosítása és eljárás alá vonása, valamint a terrortámadások következményeire az integrációs politikákkal, a határokon átnyúló igazságügyi és rendőrségi együttműködéssel, továbbá hatékony és összehangolt uniós szintű stratégiával válaszolva; mivel a terrorizmusellenes politikák hatékonyságát e célkitűzésekhez képest kell felmérni; és mivel a vélhetően leghatékonyabb terrorizmusellenes megközelítés gyűjtőpontjában az erőszakos extrémizmus és az eszkalálódás megelőzése áll;
- M. mivel az Európai Unió terrorizmus elleni stratégiájának ezért nemcsak a terrorizmus következményeivel, hanem a terrorizmus jelenségének kiváltó okaival is foglalkoznia kell;
- N. mivel az erőszakos extrémizmus elleni küzdelem a terrorizmus megelőzésének és visszaszorításának kulcsfontosságú eleme;
- O. mivel a terrorizmus elleni küzdelem a terrorizmus valamennyi formájával szembeni fellépést jelenti, beleértve a kiberterrorizmust, a narkoterrorizmust és a terrorista csoportok többszörös bűncselekményekkel való összekapcsolhatóságát, valamint a terrorizmus által alkalmazott taktikákat, az illegális finanszírozást, a pénzügyi zsarolást, a pénzmosást és a terrorista csoportok műveleteinek ál-jogalanyokon vagy álintézményeken keresztül történő álcázását is;

2011. december 14., szerda

- P. mivel a terrorizmus állami szintű probléma, ezért a demokratikus intézmények feladata a terrorizmusellenes politika főbb irányvonalainak kidolgozása és betartása, minél szélesebb körű politikai és társadalmi konszenzusra való törekvés mellett; mivel a terrorizmus ellen az alkotmányos állam keretein belül és a megkerülhetetlen jogállamiság keretében folytatott demokratikus küzdelem a demokratikus intézményekben képviseltetett minden politikai párt közös feladata, függetlenül attól, hogy kormányon van vagy ellenzékben; és mivel tanácsos ezért a terrorizmusellenes politika meghatározását – amely minden demokratikus társadalomban a kormány feladata – távol tartani a pártok közötti törvényes vitáktól és következképpen a választási versenytől;
- Q. mivel ésszerű mérlegre tenni a terrorizmus elleni szakpolitikák költségeit és hasznát, mert a politikai döntéshozóknak tudniuk kell, hogy döntéseik elérték-e a kívánt hatást, a polgároknak pedig joguk van választott képviselőik elszámoltatásához;
- R. mivel tíz évvel a világot megrázó támadások után elérkezett az idő, hogy számba vegyük a terrorizmus elleni küzdelem terén elért eredményeket; mivel az értékelés hozzájárul a hatásosabb és hatékonyabb politikai döntéshozatalhoz, és a modern demokráciákban gyakori értékelésnek és felülvizsgálatnak kell alávetni a politikai döntéseket;
- S. mivel feltűnően keveset tettek annak értékelése érdekében, hogy a terrorizmusellenes uniós szakpolitikák mennyire érték el a kitűzött céljaikat; mivel a Parlament ismételten szorgalmazta a terrorizmus elleni uniós szakpolitikák alapos vizsgálatát, hiszen az értékelés és az elemzés a politikai döntéshozatal átláthatóságának és a döntéshozók elszámoltathatóságának előfeltétele; és mivel a terrorizmus elleni uniós szakpolitikák megfelelő értékelésének hiánya elsősorban annak tudható be, hogy az értékelés nagy részét a hírszerzés és a biztonságpolitika területén végzik, ahol a titoktartásnak hagyománya van;
- T. mivel a terrortámadások rendszerint nagyszámú áldozattal járó szerencsétlenség okozására irányultak, ami próbára teszi a rendelkezésre álló intézményi kapacitásokat;
- U. mivel a terroristák céljuk – a demokrácia lerombolása – elérése érdekében ártatlan polgárok életére törnek; mivel azok, akik terrortámadás következtében sérülést vagy kárt szenvedtek, vagy elvesztették szeretteiket, joggal tartanak igényt támogatásunkra és együttérzésünkre, és elégtételt, kártalanítást és támogatást kell kapniuk;
- V. mivel kulcsfontosságú az igazságszolgáltatás, a bűnösök törvény előtti elszámoltatása és az, hogy a terrorcselekmények ne maradjanak büntetlenül, mivel az áldozatok tanúként történő meghallgatása a bírósági eljárások során különleges figyelmet igényel;
- W. mivel az elszámoltathatóság és a felelősség a terrorizmus elleni szakpolitikák demokratikus legitimitásának alapvető tényezője, mivel ki kell vizsgálni a tévedéseket, a törvényellenes cselekményeket, valamint a nemzetközi jog és az emberi jogok megsértésének eseteit, továbbá jogi eljárást kell lefolytatni ezekben az ügyekben;
- X. mivel a terrorizmusellenes intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk az Európai Unió alapjogi chartájában elismert jogokat, és mivel az e területen hozott minden intézkedésnek hatása van a polgári szabadságok területén;
- Y. mivel a tömeges megfigyelés a terrorizmusellenes politikák legfőbb jellemzőjévé vált, és mivel a személyes adatok széles körű gyűjtése, a felderítési és azonosítási technológiák, a felkutatás és nyomon követés, az adatbányászat és adatprofilok készítése, a kockázatértékelés és a viselkedéselemzés eszközeit egyaránt felhasználják a terrorizmus megelőzésére; mivel ezen eszközök magukban hordozzák a bizonyítási teher polgárokra való áthárításának kockázatát; mivel ezen eszközöknek a terrorizmus megelőzése terén elért eredményessége és sikere kétséges; és mivel a hivatalok közötti információ-megosztás nem megfelelő;

2011. december 14., szerda

- Z. mivel a hatóságok egyre nagyobb mértékben használják fel a kereskedelmi vagy magáncélokra gyűjtött adatokat; mivel a különböző ágazatokban működő magáncégek kötelesek megőrizni és átadni személyes adatokat ügyféladatbázisaikból; mivel az adatok tárolásával és lehívásával kapcsolatos költségek (az infrastrukturális beruházások és a működési költségek egyaránt) jelentősek,
- AA. mivel sürgős szükség van a „profilalkotás” fogalmának – a vonatkozó alapvető jogok és adatvédelmi előírások alapján történő – egységes jogi meghatározására az azzal kapcsolatos bizonytalanság csökkentése érdekében, hogy mely tevékenységek tiltottak, és melyek nem;

Általános megállapítások

1. üdvözlöi a Bizottság közleményét, és emlékeztet arra, hogy azt össze kell kapcsolni az EU jövőbeli belbiztonsági stratégiájával; sajnálja ugyanakkor, hogy annak hatóköre elég szűk, és az uniós vagy nemzetközi szinten elfogadott politikákat átültető nemzeti terrorizmusellenes politikák vagy intézkedések helyett az elfogadott politikai intézkedések végrehajtására korlátozódik, továbbá hogy nem történt meg annak alapos vizsgálata, hogy vannak-e esetleg jöghézagok vagy átfedések és párhuzamok az uniós szinten elfogadott terrorizmusellenes fellépések és eszközök között; kiemeli, hogy a belső biztonság terén hozott intézkedések esetében fontos a következetes megközelítés uniós és tagállami szinten egyaránt, különös tekintettel a terrorizmusra és a szervezett bűnözésre;

2. sajnálja továbbá, hogy a Bizottság nem foglalkozik kellően a Jogérvényesülés, Szabadság és Biztonság Főigazgatóságán kívüli főigazgatóságok (így a Mobilitáspolitikai és Közlekedési Főigazgatóság, a Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóság vagy a Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóság) által hozott intézkedésekkel, nem fejleszti ezeket körütekintőbben, és nem nyújt világos képet arról, hogy milyen kölcsönhatás létezik ezen intézkedések között, illetve mely területeken vannak átfedések vagy hézagok; véleménye szerint az itt felsorolt valamennyi szintet figyelembe kellene venni, hiszen az európai, nemzeti és nemzetközi intézkedések kiegészítik egymást, és az egyedi intézkedések értékelése nem nyújt teljes képet az európai terrorizmusellenes politikák hatásáról;

3. sajnálja, hogy elmulasztották kifejteni, hogy egyes terrorizmusellenes uniós eszközök, például az adatmegőrzés, az utas-nyilvántartási adatállomány és a SWIFT-egyezmény hogyan illeszkednek az Európai Unió terrorizmus elleni stratégiájába;

4. úgy véli, hogy az Alapjogi Chartának kell mindenkor irányt szabnia az e területen alkotott uniós politikáknak, valamint a tagállamoknak az említett politikák végrehajtása és a harmadik felekkel és harmadik országokkal folytatott együttműködés terén;

5. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Európai Unió, a tagállamok és a partnerországok a nemzetközi terrorizmus elleni stratégiájukat a jogállamiságra és az alapvető jogok tiszteletben tartására építsék; rámutat továbbá, hogy a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem terén folytatott uniós külpolitikának elsősorban a megelőzésre kell irányulnia, és hangsúlyozza a különböző kultúrák, civilizációk és vallások közötti párbeszéd, tolerancia és megértés ösztönzésének szükségességét;

6. emlékeztet arra, hogy a terrorizmusellenes politikáknak meg kell felelniük a szükségesség, a hatékonyság, az arányosság, a polgári szabadságjogok, a jogállamiság, valamint a demokratikus ellenőrzés és elszámoltathatóság elveinek megfelelően megállapított előírásoknak, mely elvek védelmezése és továbbfejlesztése iránt az Unió elkötelezte magát, és az ezen előírásoknak való megfelelés felmérésének szerves részét kellene képeznie valamennyi uniós terrorizmusellenes erőfeszítés értékelésének; véleménye szerint a terrorizmusellenes politikákat az elsődleges uniós jog rendelkezéseinek megfelelően kell kialakítani, és kiemelt figyelmet kell fordítani az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert jogok tiszteletben tartására;

7. ismételten megerősíti, hogy a terrorizmusban részt vevő és/vagy abban érintett természetes és/vagy jogi személyekkel, valamint szervezetekkel összefüggésbe hozható javak és tőkék elkobzására, lefoglalására és befagyasztására irányuló korlátozó intézkedések hatékony terrorizmusellenes eszközök lehetnek, de ezeknek teljes mértékben meg kell felelniük az EUMSZ 75. cikkének és az Alapjogi Chartának;

2011. december 14., szerda

8. úgy véli, hogy a terrorcselekmények megelőzése, felderítése és üldözése uniós szinten kritikus fontosságú politikák, és olyan rendszerszerű megközelítésbe kell illeszkedniük, amelynek alapját nem szükséghelyzeti normák, hanem koherens és gyakorlatias stratégia képezi, cél- és költséghatékonyak kell lenniük, továbbá el kell kerülniük a hatáskörrel rendelkező intézmények, hivatalok és szervek intézkedési és feladatkörei közötti átfedéseket;
9. hangsúlyozza, hogy a tíz éve folytatott uniós terrorizmusellenes politikák értékelésének pontosan meghatározott politikai célok kitűzéséhez kell vezetnie;
10. úgy véli, hogy a terrorizmus állandóan változó jelenség, melyet olyan terrorizmusellenes politika révén kell leküzdeni, amely lépést tart annak fejlődésével;
11. helyénvaló megoldásnak tartja a terrorizmusellenes stratégia négy alapvető eleme, azaz a megelőzés, a védekezés, az üldözés és a reagálás elmélyítését és fejlesztését;
12. úgy véli, hogy a terrorcselekmények megelőzésének, felderítésének és üldözésének az uniós szinten folytatott igazságügyi és rendőrségi együttműködés megerősítésén kell alapulnia, amelyhez teljes körű parlamenti ellenőrzésnek, valamint egy magas szintű, egységes eljárási garanciákra vonatkozó ütemterv teljes és időben történő teljesítésének kell társulnia;
13. úgy véli, hogy az igazságügyi és a rendőrségi hatóságok körében folytatott képzést és figyelemfelhívást a felkészültség javítása érdekében prioritásnak kell tekinteni az Európai Unióban a terrorizmus elleni küzdelem terén;
14. rámutat ezzel összefüggésben a tagállamok OLAF-fal és más uniós ügynökségekkel – pl. Europol, Eurojust és CEPOL – való együttműködésének fontosságára;
15. kéri a Bizottságot, hogy teljes körűen értékelje az elfogadott terrorizmusellenes politikákat és intézkedéseket – köztük az Europol és az Eurojust reformját – a jövőbeni kihívásokra összpontosítva, a Lisszaboni Szerződés által kínált új lehetőségek, a bizonyítékok megszerzésére és a nyomozások lefolytatására vonatkozó egységes szabályok szükségessége, a közös nyomozócsoportok teljes körű megvalósítása, az igazságügyi és rendőrségi képzés területén erősebb jogi keret létrehozása, a megfelelő befogadási és integrációs politikák tükrében;
16. úgy véli, hogy a terrorizmus elleni fellépéseknek a fenyegetettség szintjével arányosnak kell lenniük, és azokat a fenyegetettségi szint változásaihoz kell igazítani, akár nő, akár csökken; megjegyzi, hogy a terrorizmusellenes intézkedéseket – mind az új kormányzati hatáskörök, mind az új ügynökségek tekintetében – úgy kell megtervezni, hogy azokat a helyzet alakulásának megfelelően szigorítani vagy enyhíteni lehessen;
17. emlékeztet arra, hogy a radikalizálódás és a toborzás jelenti a legsúlyosabb – és állandó – hosszú távú veszélyt, ahogyan azt a Bizottság közleménye is hangsúlyozza, ezért ennek kell képeznie azt a tengelyt, amelyre az EU terrorizmusellenes megelőző stratégiáit – már a lánc elején – építeni kell; kiemeli, hogy a rasszizmus- és megkülönböztetés-ellenes politikákba való befektetés kulcsfontosságú eszköz a radikalizálódás és a potenciális terroristák toborzásának kezelésében és ezek megelőzésében;
18. emlékeztet számos, gyakran az EU és tagállamai által társfinanszírozott nem kormányzati szervezet és a civil társadalom fontos hozzájárulására a társadalmi-gazdasági fejlődéshez, a béke építéséhez, a nemzetépítéshez és a demokratizálódáshoz – melyek nélkülözhetetlenek a radikalizálódás és a toborzás elleni küzdelemben;

2011. december 14., szerda

19. követeli a nemzetközi szervezett bűnözés, a kábítószer-kereskedelem és a terrorizmus közötti kapcsolatokra vonatkozó átfogó stratégia létrehozását; és ösztönzi a diverzifikálásban, radikalizálódásban és toborzásban megjelenő új irányvonalak és jellemzők, valamint a nemzetközi nem kormányzati szervezetek terrorizmus finanszírozásában játszott szerepének folyamatos elemzését;

20. felhívja ezzel összefüggésben a Bizottságot és a tagállamokat, hogy előzzék meg az extrémizmus térnyerését;

21. rámutat az Európán kívüli országokkal fennálló és tervezett, a terrorizmus elleni fellépésre irányuló stratégiai partnerségek bővítésének és elmélyítésének szükségességére, azzal a kikötéssel, hogy e partnerségek során biztosítani kell az emberi jogok maradéktalan tiszteletben tartását; kiemeli az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti stratégiai megállapodást, valamint rámutat arra, hogy más partnerekkel is együtt kell működni, jelentőséget tulajdonítva a polgárok személyes adatai, továbbá emberi és polgári jogai védelmének;

22. hangsúlyozza, hogy a terrorizmus elleni küzdelem az Unió harmadik országokkal fennálló kapcsolatának szerves részét képezi; felszólít a terrorizmus elleni küzdelem támogatására irányuló intézkedésekre szánt pénzügyi keret emelésére a következő Stabilitási Eszközben az államhatalom összeomlásának elkerülése érdekében; e tekintetben egyetért azzal, hogy a kiemelt területek Dél-Ázsia, ezen belül Pakisztán és Afganisztán, a Száhel-övezet (Mauritánia, Mali, Niger), Szomália és Jemen; örvendetesnek tartja a Száhel-övezet biztonságára és fejlesztésére vonatkozó európai uniós stratégia 2011. március 21-i előterjesztését, valamint felhívja a Tanácsot a stratégia elfogadására az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően; üdvözlözi a terrorizmusellenes záradékok nemzetközi megállapodásokba való beillesztését;

23. felhívja a Bizottságot, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, valamint a Tanácsot, hogy sürgősen hajtsanak végre a Lisszaboni Szerződés által bevezetett szolidaritási klauzula érvényesítésére irányuló intézkedéseket;

24. kitart a terrorcselekmények áldozatainak – ideértve a tanúkat – különleges védelmével és támogatásával kapcsolatos egységes követelmények meghatározásának szükségessége mellett, többek között a bűncselekmények sértettjeinek támogatására, védelmére, és jogaira vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló irányelvre irányuló javaslat (COM(2011)0275) keretében;

Értékelés és információ-feltérképezési folyamat

25. hangsúlyozza, hogy az elmúlt tíz év terrorizmusellenes politikai megfelelő felmérésének annak kivizsgálására kell összpontosítania, hogy az EU-ban a terrorizmus megelőzésére és leküzdésére tett intézkedések bizonyítékokon (és nem feltételezéseken) alapultak-e, azokat a szükségletek vezérelték-e, következetesek voltak-e és egy átfogó uniós terrorizmusellenes stratégia részét képezték-e; a felmérésnek egy mélyreható és mindenre kiterjedő értékelésen kell alapulnia, melyet az EUMSZ 70. cikkének megfelelően kell elvégezni figyelembe véve az illetékes szervezetektől és hivataloktól – mint például az Europol, az Eurojust, az Alapjogi Ügynökség, az európai adatvédelmi biztos, az Európa Tanács és az Egyesült Nemzetek Szervezete – kért jelentéseket, és a Bizottságnak a tanulmány megrendelését követő hat hónapon belül tájékoztatnia kell annak eredményéről az Európai Parlament és a terrorizmusellenes tevékenység felügyeletéért felelős nemzeti parlamenti bizottságok közös parlamenti ülését;

26. támogatja a terrorizmusellenes politika holisztikus és átfogó megközelítését az európai biztonsági stratégia és a belső biztonsági stratégia összehangolása, valamint a Bel-és Igazságügyi Tanács szervei, az ügynökségek és az Európai Külügyi Szolgálat közötti meglévő koordinációs mechanizmusok megerősítése révén; hangsúlyozza, hogy a kiváló hírszerzés döntő fontosságú a terrorizmus elleni küzdelemben, valamint hogy az EU kivételes eszközökkel rendelkezik a hírszerzési információk tagállamok közötti cseréjének előmozdítására – feltéve, hogy megfelelő jogalap áll rendelkezésre az ilyen együttműködéshez, és hogy szabályos döntéshozatali eljárások keretei közé illeszkedik –, de ennek meg kell felelnie a tagállamokban alkalmazandókkal egyenértékű elszámoltathatósági kritériumoknak; ennek nyomán rámutat, hogy a humán

2011. december 14., szerda

felderítés – az összes elérhető műszaki megoldás mellett – továbbra is nélkülözhetetlen a terrorista hálózatok leküzdéséhez és a támadások kellő időben történő megelőzéséhez;

27. kéri a Bizottságot, hogy a nyilvánosan hozzáférhető adatok és a tagállamok által az EUMSZ 70. cikkével összhangban szolgáltatott tájékoztatás alapján végezzen teljes és részletes értékelést, amely magában foglalja legalább az alábbi területeket:

- a) a terrorista fenyegetésre adandó válasz világos elemzése – a terrorizmus elleni küzdeletről szóló, 2002. június 13-i 2002/475/IB tanácsi kerethatározatban foglalt meghatározás alapján –, valamint az ilyen fenyegetések kezelése érdekében hozott terrorizmusellenes intézkedések keretének mélyreható vizsgálata az eredményesség, a megelőzés, a büntetőeljárások és Európa fokozott biztonsága szempontjából, ideértve az uniós ügynökségek hatékonyságát és az arányosság kérdését is;
- b) a terrorista, illetve a terrorizmusellenes tevékenységekhez kötődő tények, számadatok és trendek;
- c) a terrorizmusellenes intézkedések polgári szabadságjogokra és alapvető jogokra gyakorolt összesített hatásának maradéktalan áttekintése, beleértve az Unióban közvetlen hatást kifejtő harmadik országbeli intézkedéseket és az e téren a kapcsolatokkal összefüggésben hozott valamennyi intézkedést, valamint az EJEB, az Európai Unió Bírósága és a nemzeti bíróságok ítélezési gyakorlatát is;

28. felszólítja a Bizottságot annak feltérképezésére, hogy mely intézkedések háttérben állnak a terrorizmus elleni küzdelemben kívüli célkitűzések, illetve mely területeken egészült ki az eredetileg terrorizmusellenes szándék – a tevékenységek és feladatkörök terjeszkedése („mission creep” és „function creep”) révén – tovább, például a bűnüldözéssel, a bevándorlási politikával, a közegészséggel vagy a közrenddel kapcsolatos célokkal;

29. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen teljes és részletes „térképet” valamennyi európai terrorizmusellenes politikáról, különös figyelmet fordítva az uniós jogszabályokra, valamint e jogszabályok uniós szintű átültetésének és végrehajtásának módjára; ezzel egy időben felszólítja a tagállamokat, hogy végezzék el terrorizmusellenes politikáik átfogó értékelését – különös hangsúlyt fektetve az uniós politikákkal való kölcsönhatásokra, átfedésekre és hézagokra – annak érdekében, hogy szorosabban együttműködjenek az uniós politikák értékelésében, többek között korrelációs táblázatok készítésével, amelyek megmutatják, hogy a tagállami törvények mely rendelkezései ültetik át az uniós aktusok rendelkezéseit, valamint információik megadott határidőkön belül történő továbbítása révén, ahogy ez az adatmegőrzési irányelv esetében is történik;

30. kéri a Bizottságot, hogy a nyilvánosan hozzáférhető adatok és a tagállamok által az EUMSZ 70. cikkével összhangban szolgáltatott tájékoztatás alapján készítsen részletes jelentést minden forrásról, amelyet az Európai Unió, a tagállamok és a magántársaságok közvetlenül vagy közvetve terrorizmusellenes célú intézkedésekre fordítanak – ideértve mindazokat az intézkedéseket, amelyek tárgyát kifejezetten terrorizmusellenes cselekvések, vagy a terrorizmus elleni küzdelemmel összefüggésben a számítástechnikai szakemberképzés, rendszerek és adatbázisok, az alapvető jogok védelme és az adatvédelem, a demokrácia és a jogállamiság, valamint a terrorizmusellenes fellépéssel összefüggő kutatás finanszírozása képezik –, és hogy e jelentésben térjen ki egyrészt a vonatkozó uniós költségvetési tétel alakulására 2001-től, másrészt arra is, hogy harmadik országokban milyen forrásokat fordítottak e célokra;

31. felszólítja a Bizottságot, hogy ellenőrizze a terrorizmus elleni intézkedések megfelelő végrehajtását, és vizsgálatának eredményeiről rendszeresen jelentsen a Parlamentnek és a Tanácsnak;

32. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a terrorizmusellenes szakpolitikák magánszektor által viselt költségeiről, illetve adjon áttekintést a terrorizmusellenes politikákból hasznot húzó ágazatokról;

2011. december 14., szerda

Demokratikus ellenőrzés és elszámoltathatóság

33. kéri a Bizottságot, hogy a nyilvánosan hozzáférhető adatok és a tagállamok által az EUMSZ 70. cikkével összhangban szolgáltatott tájékoztatás alapján készítsen tanulmányt annak megállapítása érdekében, hogy a terrorizmusellenes politikák hatékony demokratikus ellenőrzés tárgyát képezik-e, és e tanulmányban térjen ki legalább az alábbiakra:

- a) részletes értékelés annak megállapítására, hogy a nemzeti parlamentek, illetve az Európai Parlament rendelkeznek-e az ellenőrzés maradéktalan jogával és az ahhoz szükséges eszközökkel, többek között hozzáférnek-e az információkhoz, elég idő áll-e a rendelkezésükre az alapos eljárás lefolytatásához, jogukban áll-e a terrorizmusellenes intézkedésekre (köztük a nemzetközi kormányzati és nem kormányzati testületekben jóváhagyott intézkedésekre), az uniós (finanszírozású) tevékenységekre (köztük a kutatási programokra), valamint a harmadik országok által elfogadott, az EU-ra átgyűrűző hatású intézkedésekre irányuló javaslatok módosítása;
- b) a terrorizmusellenes intézkedések felülvizsgálatának szükségessége az arányosság kérdésének mélyreható vizsgálatával való kiegészítésük érdekében;
- c) áttekintés a dokumentumok titkosításáról és a titkosítás alkalmazásának irányvonalairól, valamint adatok a terrorizmusellenes dokumentumokhoz biztosított hozzáférésről;
- d) a titkosszolgálatok határokon átnyúló együttműködésére vonatkozó demokratikus ellenőrzés eszközeinek áttekintése, különösen az Európai Unió Helyzetelemző Központja (SitCen), a 24 órás ügyeleti szolgálat ellátásának képessége, a válságközpont, a Tanács információs központja és a Belső Biztonsági Állandó Bizottság (COSI) tekintetében;

34. felszólít továbbá arra, hogy a terrorizmus elleni intézkedések tekintetében vegyék figyelembe az arányosság elvét, és tartsák tiszteletben a polgárok alapvető jogait, szem előtt tartva, hogy az összes ilyen intézkedésnek meg kell felelnie a jogi szabályozásnak és a jogállamiság elvének;

35. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és az illetékes jogi hatóságokat, hogy vizsgálják ki a törvényellenes cselekményeket, valamint a nemzetközi jog és az emberi jogok megsértésének eseteit, amennyiben e cselekményekre bizonyítékok állnak rendelkezésre vagy ezek gyanúja fennáll, és kéri a tagállamoktól e jogsértések orvoslását;

36. érdeklődéssel várja az EP TDIP bizottsága által készített, a CIA által az európai országok területének foglyok szállítása és illegális fogva tartás céljából történő állítólagos igénybeviteléről szóló nyomon követési jelentésének következtetéseit, és felszólít az EP vonatkozó ajánlásainak végrehajtására;

37. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak segítenie kell az Egyesült Államokat, hogy megtalálja a megfelelő megoldást Guantánamo bezárására és arra, hogy az ott fogva tartott személyeknek tisztességes eljárást biztosítsanak;

38. ezzel összefüggésben sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a feketelistákkal és eszközbefagyasztással kapcsolatos intézkedések felülvizsgálata során fordítson kiemelt figyelmet a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom helyzetére annak biztosítása érdekében, hogy a nem kormányzati szervezeteket ne „szövetségesként” tartsák nyilván, és a partnerszervezeteikkel folytatott munka során indokolatlanul ne akadályozzák őket;

39. tisztában van azzal, hogy a Bizottság fellebbezést terjesztett elő a Törvényszék által a *Kadi kontra Bizottság* ügyben hozott legutóbbi ítélet ellen; felszólítja az összes szereplőt, hogy kezdjék meg a szankciók rendszerének alapos felülvizsgálatát és biztosítsák, hogy a rendszer teljes mértékben összhangban álljon a nemzetközi emberi jogi normákkal és a jogállamisággal, és megfeleljen minden vonatkozó ítélkezési gyakorlatnak; úgy véli, hogy a szankciók alá vont személyeket tájékoztatni kell a velük szemben foganatosított intézkedésekről és azok okairól, illetve biztosítani kell számukra a hatékony jogorvoslat lehetőségét;

2011. december 14., szerda

40. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vizsgálják ki a személyes adatok bűnüldözési célú, megfelelő jogalap nélküli vagy szabálytalan, sőt törvénytelen eljárások alkalmazásával végzett esetleges gyűjtését, amennyiben ilyenre sor került;

Nyomon követés és profilalkotás

41. sürgeti a Bizottságot, hogy végezzen kötelező arányossági vizsgálatot, illetve teljes hatásvizsgálatot minden egyes, a személyes adatok széles körű gyűjtését, felderítési és azonosítási technológiákat, felkutatást és nyomon követést, adatbányászatot és adatprofilok készítését, kockázatértékelést és viselkedéselemzést vagy hasonló technikákat magában foglaló javaslat esetén;

42. hangsúlyozza az adatfelhasználás javításának szükségességét: az adatgyűjtést kizárólag azt követően kellene engedélyezni, hogy kifejezetten igazolták a szükségesség elvének érvényesülését, valamint a más meglévő intézkedésekkel való lehetséges átfedések és a kevésbé kényszerítő intézkedések alkalmazásának lehetetlenségét, továbbá csak a felhasználás célja tekintetében alkalmazott szigorú korlátozás és az adatok mennyiségének minimalizálása alapján, továbbá az adatmegosztás és -feldolgozás jelentős javulása mellett;

43. felszólítja az európai adatvédelmi biztost és az Alapjogi Ügynökséget, hogy készítsenek jelentést az alapvető jogok és a személyes adatok védelmének szintjéről az Európai Unió terrorizmusellenes politikája terén;

44. sürgeti, hogy a Bizottság és a Tanács egyértelműen határozza meg a terrorizmus elleni küzdelem koordinátora és a főképvisező közötti munkamegosztást;

45. felszólítja a terrorizmus elleni küzdelem uniós koordinátorát, hogy készítsen jelentést az európai terrorizmusellenes szakpolitikák terén a humán felderítés alkalmazásáról és a külföldi hírszerző szolgálattal való együttműködéséről;

46. felszólítja a Bizottságot, hogy a terrorizmusellenes politikák tekintetében tegyen javaslatokat a polgári szabadságjogok védelme, az átláthatóság és a demokratikus ellenőrzés megerősítésére, így többek között javítsa a dokumentumokhoz való hozzáférést az információ szabadságáról szóló európai uniós jogszabály megalkotása révén, valamint erősítse meg az Alapjogi Ügynökség, az európai adatvédelmi biztos és a 29. cikk alapján létrehozott munkacsoport helyzetét;

47. felszólítja a Bizottságot, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelmének fokozása érdekében javasoljon módosításokat a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, legutóbb 2008-ban módosított 2002/475/JB tanácsi kerethatározathoz, melyek magukban foglalják többek között a terrorista bűncselekmények fogalommeghatározásának felülvizsgálatát, és jobban kapcsolja hozzá a meglévő uniós szintű emberi jogi eszközökhöz, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájához;

48. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egységes jogi fogalommeghatározást a profilalkotásra;

49. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot az adatvédelemre vonatkozó jogszabályi keretre, beleértve az EUMSZ 16. cikke alapján a közös kül- és biztonságpolitikát, az EUSZ 39. cikkében rögzített különös szabályok sérelme nélkül;

*

* *

50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.